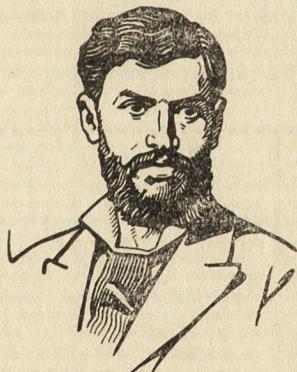

европейската политика, за България, Македония, Румелия, по медицината, наука, изборни агитации и нар. събрание, всеславянски езикъ, училища, турцитъ и т. н. Отъ тукъ отидохъ на пощата. Тамъ намѣрихъ нѣкаквъ си очилать ревизоръ и младъ българинъ съ физиономия à la Denis (калпакъ съ синьо дъно), нѣкаквъ си, казаха, capitano di porto. Ревизоръ арменецъ говорѣше български и французки. Съ пощата пѫтъ струва 180 фр., съ талига 110 фр., 4 коня, колата, пощальонъ и конетъ се смѣнятъ на всѣка станция, има 8 станции до София, 17 часа. Пощальонъ сж съ червени панталони. Надписъ „Почтовая станція“ е останалъ още отъ руско време. Ревизоръ и изтѣнчено, цивилизирано умитото и вчесано човѣче съ синьо-дѣнестия калпакъ говорѣха помежду си турски; азъ помислихъ, че това сж нехрамнайковци, които се сговарятъ more levantino [по левантайски обичай] да ме измамятъ, затова не взехъ пощата. Турски се говори и на митницата.

Отъ тукъ отидохъ на митницата. Открихъ магазинера Тишмановъ въ кафенето. Днесъ е тѣкмо голѣмъ празникъ, „Митровъ денъ“. Направи се прегледъ на двата ми куфара подъ широкото небе, сцена за художникъ, множество любопитни хамали, очудени, за какво сж толкова книги и писана хартия; съ очудване и магазинеръ (добъръ младъ човѣкъ, струва ми се сърбинъ) гледаше фотографията отъ Дубровникъ — видишъ тамъ е море. Свѣршено. Бакшишъ. Едно чифутче ми предлага да ме закара въ София.

Съ единъ митнишки прислужникъ отидохъ при инспектора на тукашната реалка Спасъ Вацовъ (пиротчанинъ); видѣхъ го, когато заминавахъ за Дубровникъ, въ Загребъ. Тамъ сварихъ Вацовъ, Н. Поповъ (панагюрецъ, познатъ ми отъ Прага), акцизния инспекторъ Коста Ангеловъ и 1 учитель Lupus in fabula [вълкътъ въ приказката], ставало дума за мене. Ликуване, викове, скачане. Поднесоха чай съ малиновъ сокъ. Много приказки, Загребъ и Прага; Вацовъ е либералъ. Известия за положението. Биль въ София при първото Събрание. Министъръ Атанасовичъ нищо не разбира, не знаелъ какво е реалка и какво гимназия. Въ първото Събрание избухнали страститъ, диви сцени.

Вацовъ мисли, да почакамъ, около 2 месеца, та да се види, какво ще излѣзе отъ това. Азъ казахъ, че ще отида да видя, сигурно не зная. „Нѣма, каже, нищо друго, освенъ една на-

Сп. Вацовъ